

Euroescepticisme. Una dona passa davant d'un cartell electoral de Marine Le Pen, guanyadora de les europees a França. A sota, Merkel amb Cameron, que negocia una reforma dels tractats europeus amb vista al referèndum sobre la sortida del Regne Unit de la UE.
AFP/REUTERS

man i De Gasperi podria perdre la seva tercera economia.

L'austericidi i l'erràtica gestió de la crisi econòmica, retallant drets socials per poder salvar els bancs, ha estès arreu l'euroescepticisme: el 44% dels grecs tenen una imatge negativa de la UE, segons l'últim eurobaròmetre. Després de cinc anys de rescats que han esfondrat el seu PIB un 25% i han disparat l'atur fins al 24% i el deute públic fins al 180%, moltes famílies han acabat amagant els estalvis sota el matalàs per por d'un *corralito* que finalment ha arribat. I la ultradreta i els euroesceptics ho han aprofitat: Le Pen i Farage van guanyar les darreres eleccions europees i ambdós tenen grup propi a Brussel·les.

Si els europeus ja compartim l'austeritat, les retallades salvatges i l'augment d'impostos, la supervisió financera i les ajudes públiques multimilionàries als bancs, no podríem fer el mateix amb les prestacions socials? La Unió Europea estudia garantir una paga d'atur comuna, arreu dels vint-i-vuit. I els seus cinc presidents (Juncker, Tusk, Draghi, Dijsselbloem i Schulz) han proposat crear un Tresor europeu, amb un sistema de garantia de dipòsits finançat per la banca privada i destinat a intervenir quan un país ho necessiti.

“
Els naufragis al Mediterrani estan traient, aquests dies, el pitjor dels 28: un mercat de Calaf per repartir-se els refugiats

Opinió

Pol Morillas / Investigador principal del CIDOB

Un oasi sacsejat

Mirant enrere, el projecte de construcció europea és un èxit sense precedents. Un continent marcat pels efectes devastadors de dues guerres mundials i dividit durant la guerra freda s'ha convertit en un oasi de pau interna i cooperació. Els seus 500 milions d'habitants gaudeixen d'uns nivells de desenvolupament i benestar molt superiors a la mitjana mundial. I com a experiment polític, la UE és també original en fons i forma, ja que no hi ha cap regió mundial equiparable pel que fa a la integració entre els seus estats membres.

No obstant això, aquest projecte es troba avui afectat per diverses crisis internes i externes. La crisi econòmica ha deixat al descobert les disfuncionalitats inherents a la zona euro, com ara disposar d'una moneda única sense dotar-la d'una unió econòmica i fiscal entre els seus estats. A més, la crisi econòmica i del model d'integració han cristal·litzat en una creixent desafecció de la ciutadania cap a la Unió, percebuda

La UE haurà d'assegurar-se que les crisis que afronta no acabin eclipsant els mèrits del projecte de construcció europea

anys enrere com a font de benestar i estabilitat. El Parlament Europeu, única institució elegida directament pels ciutadans, encara té camí per recórrer pel que fa a competències i capacitat d'actuar com a contrapès al Consell o la Comissió.

La crisi econòmica, de legitimitat i del model d'integració conviu amb una creixent disminució del pes d'Europa a escala internacional. Les noves potències estan consolidant un ordre mundial multipolar, amb estructures de governança desfasades. Diverses crisis internacionals a les fronteres de la Unió, des d'Ucraïna a Síria i passant per Líbia, han creat un arc d'inestabilitat que ha fet augmentar els fluxos de refugiats, la inseguretat derivada d'estats fallits a escassos quilòmetres de les nostres costes o la rivalitat geopolítica amb Rússia. La UE haurà d'assegurar-se que les crisis que afronta no acabin eclipsant els mèrits del projecte de construcció europea.

Fredor. L'ex ministre grec de Finances, Iannis Varoufakis—que va dimitir dilluns passat—i el cap de l'Eurogrup, Jeroen Dijsselbloem.
KÓSTAS TSIRONIS/REUTERS